

läggas, måste anses som den *mest angelägna*. Ur rättvisesynpunkt kan det inte vara rimligt att tjänstemannagrupperna skall tillerkännas förbättringar i olika avseenden samtidigt som stora grupper av människor skall ha en folkpensionsålder som ligger avsevärt högre än folkpensionsåldern i en rad länder i världen. Är talet om solidaritet folkgrupperna emellan en verklighet, borde det stå klart för en var att här är ett område där en förändring måste ske. Den nuvarande folkpensionsåldern har varit oförändrad alltsedan folkpensioner infördes i vårt land. Tiden borde nu vara inne att åstadkomma en välbehövlig reform på detta område.

Klart är att hänsyn måste tagas till arbetsmarknadsläget när dessa frågor skall bedömas. Den omstrukturerings som sker med viss friställning av arbetskraft som följd visar hur svårt det är för s. k. »överåriga» att få sysselsättning. För den som nått de 50 åren börjar redan svårigheterna. Den som är 60 år och däröver har mycket begränsade möjligheter till valfrihet i fråga om nya arbetsuppgifter. Denna utveckling torde också bli ännu mera utpräglad under år som kommer. Såväl rättvise- som arbetsmarknadsskäl talar för att den standardstegring som vi alla hoppas på skall inriktas mot en sänkning av folkpensionsåldern.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
om parlamentarisk utredning av frågan om sänkt folkpensionsålder.

Stockholm den 25 januari 1967

Eric Carlsson (cp)

Ivan Svanström (cp)

Nr 352

Av herr **Dahlén m. fl.**, om *förtidspension inom den allmänna försäkringen i vissa fall*.

(Lika lydande med motion nr 446 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1967

Olle Dahlén (fp) *Birger Lundström (fp)* *Ruth Hamrin-Thorell (fp)*

Stig Stefanson (fp) *Axel Andersson (fp)* *Per Hilding (fp)*